

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej W. M. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. W.

przeciwko S. M.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 12 grudnia 2017 roku alimenty zasądzone uprzednio wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) roku sygnatura akt IV C 1543/10 od pozwanego S. M. na rzecz małoletniej W. M. urodzonej (...) z kwoty 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych do kwoty 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie płatnej do rąk matki małoletniej - A. W. do dnia 10 – tego każdego miesiąca z góry z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. wyrokowi z pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi;

V. znosi koszty procesu między stronami.

UZASADNIENIE

W dniu 12 grudnia 2017 r. wpłynęło do tutejszego Sądu Rejonowego powództwo o podwyższenie alimentów od S. M. na rzecz jego córki W. M. z kwoty 450 zł miesięcznie do kwoty 1200 zł miesięcznie. W uzasadnieniu przedstawicielka ustawowa wskazała m.in., że od czasu orzekania przez Sąd podczas ostatniej sprawy alimentacyjnej wzrosły wydatki związane z utrzymaniem, wychowaniem i edukacją małoletniej – w tym zwłaszcza wydatki na zakup ubrania i obuwia, kosmetyków, środków czystości, przyborów szkolnych, rzeczy codziennego użytku (komputer, komórka). Ponadto, zdaniem A. W., pojawiły się nowe wydatki związane z zajęciami sportowymi, korepetycjami i zajęciami dodatkowymi. Przedstawicielka ustawowa oświadczyła, że w dacie orzekania podczas ostatniej sprawy alimentacyjnej koszt utrzymania małoletniej wynosił 950 zł miesięcznie, zaś obecne jest to kwota 3979,10 zł. Ponadto przedstawicielka ustawowa wskazała, że małoletnia uczęszcza do stomatologa i w ostatnim roku wydatek z tym związany wyniósł 400 zł. A. W. oświadczyła, że całkowity ciężar osobistych starań o wychowanie małoletniej spoczywa na matce. Odnosząc się do sytuacji materialnej pozwanego A. W. podała, że S. M. zarobkuje poprzez wykonywanie remontów domowych i osiąga miesięczne wynagrodzenie w wysokości około 4000 – 5000 zł. Przedstawicielka ustawowa podniosła, że do września 2017 r. pozwany regulował także alimenty na rzecz starszego syna stron, jednakże

z uwagi na osiągnięcie pełnoletności i podjęcie przez niego pracy zarobkowej pozwany zaprzestał dalszej alimentacji (k. 3 – 7).

W odpowiedzi na pozew S. M. wniósł o oddalenie powództwa powyżej kwoty 600zł. W uzasadnieniu wskazał, że zestawienie kosztów utrzymania córki przedstawionych przez jej matkę określa jako szczególnie zawyżone. Poza tym nie wszystkie z tych wydatków można zaliczyć do koniecznych. Poza alimentami wielokrotnie dawał pieniądze dzieciom na wszystkie wydatki o jakie go prosiły. Na każde żądanie matki małoletniej zwracał połowę jej kosztów ponoszonych przez nią czy to na ubrania, lekarzy, stomatologów czy aparat na zęby dla syna. Zawsze zabiegał o jak najczęstsze kontakty z dziećmi. Przez długi czas był bezrobotny i w zasadzie w całości był na utrzymaniu partnerki. Żeby wykonywać obowiązki alimentacyjne brał pożyczki u ojca, kredyty lub ustanawiał debet na koncie. Od kilku miesięcy prowadzi działalność gospodarczą i nie uzyskuje dochodów na jakie wskazuje matka małoletniej. W zasadzie średni miesięczny dochód nadal nie wystarcza na ponoszenie kosztów alimentów i jego utrzymania. Partnerka nie żąda zapłaty za mieszkanie czy jedzenie. Próbuje podejmować zlecenia za granicą, ale na razie nie ma stałych zleceń (k. 94-95).

Na rozprawie w dniu 14 marca 2018 r. przedstawicielka ustawowa powódki popierała powództwo i wносиła o podwyższenia alimentów do kwoty 1200 zł. Pozwany uznał powództwo do kwoty 600 zł, a bezpośrednio przed zamknięciem rozprawy do kwoty 650 zł, w pozostałym zakresie wniósł o jego oddalenie (k. 182, protokół płyta k. 183). Strony przedstawiały propozycje ugodowego zakończenia postępowania, jednak do porozumienia nie doszło. Pozwany wniósł o zwolnienie z kosztów sądowych (k. 97-98) do wniosku dołączył oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania (k.116-119), z którego wynika, iż nie posiada on żadnego majątku, prowadzi działalność gospodarczą z której uzyskał 3989,92 zł za okres od września do grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. M. urodzona (...) pochodzi ze związku małżeńskiego A. W. i S. M. rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie IV C 1543/10. W wyroku tym Sąd m.in. obciążył kosztami utrzymania małoletniej oboje rodziców ustalając udział S. M. w tych kosztach na kwotę po 450 zł miesięcznie. W wyroku tym Sąd ustalił także udział S. M. w kosztach utrzymania syna D. M. na kwotę po 500 zł miesięcznie, który obecnie jest pełnoletni. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

W. M. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miała 7 lat i zamieszkiwała z matką i bratem. Uczęszczała do I klasy szkoły podstawowej. Ogólnie była zdrowa. Miała kontakt z ojcem. Obecnie małoletnia ma 14 lat i uczęszcza do drugiej klasy gimnazjum. Jest dyslektykiem. Od prawie 3 lat uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego, matematyki i języka polskiego. Koszty korepetycji są zmienne w zależności od ilości zajęć. Małoletnia jeździ konno, co pociąga za sobą koszty 50 zł za zajęcia, które odbywają się 3-4 razy w miesiącu. Chodzi również od miesiąca na zajęcia z siatkówki dwa razy w tygodniu, co pochłania koszt 100 zł miesięcznie. Przed siatkówką chodziła na zajęcia z piłki nożnej, które pociągały identyczne koszty. Małoletnia chodzi z matką na fitness, zajęcia te są bezpłatne. Jest harcerzem. Jeździ z grupą na obozy harcerskie. Chciała zostać przyboczną i w związku z tym w zeszłym roku była na kursie dla przybocznych. W zeszłym roku w wakacje była na obozie harcerskim przez 3 tygodnie. Następnie przez 2 tygodnie była na koloniach w M., a później z matką przez 2,5 tygodnia na działce u jej koleżanki, następnie kilka dni w górach z koleżanką i jej matką. Za obóz harcerski po połowie zapłacili rodzice po 550 zł, za kolonie 1850 zł zapłaciła matka, a ojciec dołożył się do wyjazdu w góry w kwocie 500zł. W tym roku była na zimowisku w U., co pociągało za sobą koszt 2040 zł, połowę kosztów pokrył ojciec. Ojciec małoletniej dołożył się do tego zimowiska dopiero drugi raz w życiu. Co do wakacji, to zawsze pokrywał on połowę kosztów obozu harcerskiego. Małoletnia ma kontakt telefoniczny z ojcem. Spotka się z nim dwa razy w miesiącu, jednak nie nocuje u ojca i nie jest zabierana przez niego na dłuższe okresy. Na święta dostaje od ojca prezenty. Trzy lata temu ojciec pokrył połowę kosztów wyjazdu na tzw. zieloną szkołę. Małoletnia nie ma problemów zdrowotnych. Ma trądzik, używa maseczek, pilingów, korektorów, na co wydaje 100 zł miesięcznie. Raz na kwartał chodzi do stomatologa, co pociąga wydatek 400 zł w skali roku. Chodzi z koleżankami do kina, do teatru, zapraszana jest na urodziny i imieniny, na co wydaje łącznie 120 zł miesięcznie.

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej W. M. wynoszą ok. 2200 zł miesięcznie. W skład tej kwoty wchodzi: koszty żywności 400 zł, koszty edukacyjne 120 zł, rozrywka 50 zł, kieszonkowe 50 zł, zajęcia dodatkowe (język angielski, język polski, korepetycje z matematyki) 450 zł, jazda konna 100 zł, siatkówka 100 zł ubranie i obuwie 150 zł, chemia i kosmetyki 100 zł, koszty mieszkaniowe 340 zł, zdrowie 100 zł, wypoczynek 250 zł.

A. W. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miała 39 lat, zamieszkiwała wraz z dziećmi w P. (...) w W. jako (...).

Obecnie A. W. ma 46 lat, nadal zamieszkuje w tym samym miejscu wraz z małoletnią córką i synem, który ma 20 lat. Syn nie uzyskuje od września 2017 roku alimentów od ojca. Pracuje w tym samym przedsiębiorstwie, obecnie na stanowisku (...). Zarobki jej wzrosły od 2011 r. o około 700-800 zł. Dodatkowo czasami dorabia w (...)kwoty 400-600 zł, ale nie są to stałe kwoty miesięcznie. Dodatkowy zarobek jest uzależniony od tego, czy jest potrzebna i jak nie chodzi do biura, to otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 150zł. W 2016 roku uzyskała dochód w łącznej kwocie 124.696,51 zł, gdzie po odjęciu składek na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne pozostaje kwota 92.161,59zł. W okresie od stycznia do października 2017 r. otrzymała wynagrodzenie w kwocie 88.510 zł brutto, dodatkowo wypłacono jej nagrody w łącznej kwocie 9463,42 zł brutto, co w przeliczeniu na okres miesiąca daje kwotę 8.164,45 zł brutto. Ma w pracy zaciągniętą pożyczkę w kasie zapomogowo – pożyczkowej, którą spłaca po 600 zł miesięcznie oraz spłaca na fundusz świadczeń socjalnych po 600 zł miesięcznie. A. W. ponosi koszty utrzymania domu w łącznej kwocie ok. 1200 zł miesięcznie, w tym czynsz 435 zł, opłaty za 3 telefony 200 zł, opłaty za prąd 150zł, opłaty za gaz 250 zł, za tv kablową 140 zł. Posiada kawalerkę o pow. 19 m.kw., za którą płaci 150 zł czynszu. Obecnie nikt tam nie mieszka, natomiast do 2016 roku zamieszkiwała w niej jej babcia. Mieszkanie wymaga remontu celem ewentualnego wynajęcia. Poza mieszkaniem, w którym zamieszkuje i kawalerką nie posiada innych nieruchomości. Posiada samochód, który ma 20 lat. Nie posiada oszczędności. Ma zadłużenie w postaci pożyczki hipotecznej w łącznej kwocie 380 000 zł, gdzie rata wynosi 2042 zł miesięcznie. Została ona zaciągnięta na spłatę długów, które powstały jeszcze w okresie trwania małżeństwa. U siostry ma wraz z mężem dług w kwocie około 100.000zł. Musiała oddać siostrze 50.000zł. Przed rozwodem (...) r. A. W. i S. M. podpisali umowę o rozdzielną majątkową oraz o podział majątku.

A. W. zamieszkuje także z pełnoletnim już synem i pokrywa aktualnie koszty jego zamieszkiwania oraz wyżywienia. Syn pracuje i zarabia około 2000 zł. Skończył on już technikum, ale przygotowuje się do matury. Zarobione pieniądze wydaje na pokrycie kosztów korepetycji, żeby przygotować się do matury. Koszt korepetycji to łącznie ok 1400-1500 zł. Pozostałą część wynagrodzenia przeznacza on na bilety i ubrania. A. W. oszacowała koszty utrzymania małoletniej córki na kwotę 3979,10 zł miesięcznie.

S. M. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miał 39 lat, wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego domu na przełomie (...) r. Utrzymywał kontakty z dziećmi. Pracował jako (...)i uzyskiwał miesięczny dochód w kwocie netto 3200-3700 zł. Nie pracuje już jako (...)ponieważ miał wypadek w 2013 roku, ma (...). Przebywał przez rok czasu na zwolnieniu lekarskim i rozwiązał umowę o pracę, co zostało zasugerowane przez pracodawcę. Przez 1,5 roku był osobą bezrobotną i finansowo pomagał mu ojciec. Nie było dla niego ofert pracy w urzędzie pracy, które by spełniały jego warunki, ponieważ nie może dźwigać powyżej 10 kg. Nie otrzymał żadnych ofert pracy. Chciał zrobić kurs (...), ponieważ miał znajomego, który by mu załatwił pracę w tym zawodzie.

Obecnie S. M. ma 47 lat, zamieszkuje w W.. Nie posiada nieruchomości. Z zawodu jest (...). Od września 2017 roku prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której świadczy (...). (...). Działalność ta jest zarejestrowana w Polsce. Nie zatrudnia pracowników, czasami mu ktoś pomaga. W miesiącu pracuje przez 2-3 tygodnie. Jak jest w Polsce, to odpoczywa i spotyka się z dziećmi. W marcu 2018 r. był przez 2,5 tygodnia w (...). Od września 2017 roku do lutego 2018 roku zarobił łącznie 3250 euro. Od tej kwoty musi odprowadzić podatek w wysokości 19 %. Koszt swojego utrzymania w Niemczech szacuje na kwotę 200-250 euro w skali miesiąca. Szacuje, iż z tytułu pracy uzyskiwać będzie 2000-3000 zł miesięcznie.

S. M. leczy się na kręgosłup. Ma (...), ostatnio miał w maju bądź czerwcu i nie może wtedy chodzić przez 2-3 tygodnie. Utrzymuje kontakty z córką. Do czasu rozpoczęcia działalności gospodarczej pomagała mu partnerka, ale też pożyczała pieniądze od ojca. Płacił na córkę i syna łącznie 1000 zł miesięcznie, ale od września 2017 r. nie płaci już na syna

alimentów. Ma zaległość w płaceniu alimentów za 2 miesiące. Ma zadłużenie w ZUS z tytułu nieopłaconych składek z tytułu działalności gospodarczej w kwocie 12000-15000zł. Nie spłaca tego zadłużenia, które powstało w 2007-2008 r., gdy zajmował się (...). Jest winien szwagierce 60.000 zł, dług powstał jeszcze jak pozostawał w małżeństwie, został wystawiony tytuł wykonawczy na tę kwotę i jest prowadzone egzekucja. Ma debet na karcie w kwocie 10 000 zł. S. M. prowadzi obecnie wspólne gospodarstwo z partnerką A. G. (1), z którą zamieszkuje w mieszkaniu stanowiącym jej własność. W mieszkaniu tym zamieszkuje pełnoletnia córka partnerki wraz z chłopakiem. Córka partnerki i jej chłopak nie pracują. A. G. (1) jest (...)i zarabia około 2000-3000 zł. Nie ma innych osób na utrzymaniu.

S. M. pokrywał połowę kosztów wyjazdów wakacyjnych córki. Zaciągnął pożyczkę w firmie (...). Nie posiada samochodu. Do dojazdu do pracy korzysta z samochodu partnerki marki R. (...) o wartości 10000-12000 zł lub jeździ z kolegą.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: wydruki oferty wakacyjnej i karty kwalifikacyjnej uczestnika wypoczynku k. 34-38, potwierdzenie wykonania przelewu k. 39-40, k. 45-46, k. 48-70, wniosek o objęcie członka rodziny opieką medyczną k. 41, bilety k. 47, zestawienie miesięcznego kosztu utrzymania małoletniej k. 71-72, Pit – 11 k. 73-74, Pit-37 k. 75-78, zaświadczenie k. 79, potwierdzenie wykonania przelewu k. 99-106, zawiadomienie dłużnika o zajęciu rachunku bankowego k. 107-108, zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego k. 109-110, zaświadczenie Urzędu Skarbowego k. 111, potwierdzenie przyjęcia wniosku k. 112, zaświadczenie k. 113, umowa pożyczki pieniężnej k. 114-115, rozliczenie dochodu k. 120-121, faktury Vat k. 124-149, potwierdzenie wykonania przelewu k. 150, faktura Vat k. 151-164, potwierdzenia wykonania przelewu k. 165, faktura Vat k. 166-175, zestawienie kosztów małoletniej od IX- (...). k. 176, przesłuchanie A. W. k. 180v-181v, protokół płyta CD k. 183, przesłuchanie S. M. k. 180v-182, protokół płyta CD k. 183.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały wyżej powołane. Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały. Sąd posiłkował się także ustaleniami zawartymi w sprawie o rozwód o sygn. akt IV C 1543/10.

Sąd nie oparł się na złożonych paragonach, albowiem nie stanowią wystarczającego dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby.

Sąd zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego krytycznie ocenił przedstawione zestawienie kosztów utrzymania powódki (k. 71-72 i k. 176) i nie dał wiary co do wysokości wskazanych w nim kwot. Strona pozwana nie poparła wystarczająco innymi dowodami powyższego zestawienia, wręcz przeciwnie, z przesłuchania przedstawicielki ustawowej nie wynikało, by wskazane w formie pisemnej kwoty były faktycznie zasadne we wskazanych wysokościach. Natomiast Sąd uwzględnił koszty utrzymania, które pojawiły się w okresie po poprzednim orzekaniu w przedmiocie alimentów.

Zeznania zarówno przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki, jak i pozwanego były w przeważającej większości wiarygodne.

Sąd nie dał wiary słowom przedstawicielki ustawowej, wskazującym, iż wydatki na córkę są w takich wysokościach, jak w zestawieniu pisemnym z wyżej już wskazanych względów.

Sąd postanowił pominąć wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka D. M., jak również przesłuchania małoletniej W. M., wobec braku sporu między stronami w kwestii zaprzestania płacenia alimentów na rzecz syna D. M. przez jego ojca S. M..

Sąd postanowił pominąć wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. G. (2) i B. M., na okoliczność ponoszonych kosztów utrzymania przez S. M. i uzyskiwanego dochodu, jak również przekazywania alimentów z konta

jego partnerki, co zmierzałyby do przedłużania postępowania. Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z przesłuchania stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 133 kro na obydwojgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpatrywanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powódki została ustalona ostatnio wyrokiem z dnia (...) r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie IV C 1543/10 na kwotę 450 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...)r.

Od tej ostatniej daty upłynęło 7 lat. Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu teza, że potrzeby dziecka, których zaspokojenie jest obowiązkiem rodziców wraz z wiekiem zwiększają się, gdyż obejmują one już nie tylko potrzeby bytowe związane z wyżywieniem, zakupem odzieży i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze, edukacyjne, mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Rejonowy uznał, iż w przedmiotowym okresie nastąpiła istotna zmiana sytuacji małoletniej powódki.

Usprawiedliwione potrzeby małoletniej uległy zwiększeniu. Równocześnie zwiększenie to ma charakter istotny. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej powódka uczęszczała do pierwszej klasy szkoły podstawowej, obecnie jest uczennicą II klasy gimnazjum, korzysta z zajęć dodatkowych oraz korepetycji, niewątpliwie zatem powstały nowe wydatki w wysokości około 450 zł miesięcznie za korepetycje przy rozliczeniu na 12 miesięcy, oraz 200 zł na zajęcia dodatkowe, również przy rozliczeniu na 12 miesięcy. Należy podkreślić, iż małoletnia uczęszcza na zajęcia dodatkowe od kilku lat, a zatem trudno uznać, iż wydatki z nimi związane są niezasadne i powstały jedynie na potrzeby prowadzonego postępowania sądowego. Mając na uwadze, iż zajęcia odbywają się w roku szkolnym, a zatem najczęściej rozpoczynają się z końcem września lub początkiem października i trwają maksymalnie do czerwca, należało koszty z nimi związane uśrednić. Ponadto jak podała matka małoletniej, koszty tych zajęć są zmienne, uzależnione od ilości godzin w miesiącu.

W rozpoznawanej sprawie A. W. oszacowała koszty utrzymania córki na kwotę 3979,10 zł miesięcznie. Sporządziła zestawienie kosztów utrzymania małoletniej (k. 71-72, k. 176), które Sąd Rejonowy oceniał krytycznie. Zdaniem Sądu kwota ta jest przeszacowana i nie odpowiada rzeczywistym kosztom jej utrzymania. Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej powódki mieszczą się w kwocie około 2200 zł miesięcznie. W skład tej kwoty wchodzi: koszty żywności 400 zł, koszty edukacyjne 120 zł, rozrywka 50 zł, kieszonkowe 50 zł, zajęcia dodatkowe (język angielski, język polski, korepetycje z matematyki) 450 zł, jazda konna 100 zł, siatkówka 100 zł, ubranie i obuwiu 150 zł, chemia i kosmetyki 100 zł, koszty mieszkaniowe 340 zł, zdrowie 100 zł, wypoczynek 250 zł.

W przedmiotowym okresie nastąpiła istotna zmiana w zakresie wysokości tych usprawiedliwionych potrzeb, jak i nastąpiła zmiana w rozkładzie ciężaru ich ponoszenia pomiędzy rodzicami małoletniej.

W zestawieniu dołączonym do pozwu zostały wskazane wydatki, w tym związane z wyżywieniem małoletniej w kwocie 1500 zł miesięcznie. W ocenie Sądu jest to kwota znacznie przeszacowana, albowiem z materiału zgromadzonego w sprawie nie wynika, aby małoletnia była na jakiejś diecie i aby miała problemy zdrowotne, wręcz przeciwnie, w sprawie zostało ustalone, iż jest osobą ogólnie zdrową, która dba o siebie i zdrowo się odżywia. Koszty wyżywienia małoletniej Sąd jest w stanie przyjąć w oparciu o zasady doświadczenia życiowego i wiedzę ogólną, według której są niższe niż wykazywane. Także wydatki związane z kieszonkowym, rozrywką, kosmetykami i ubraniami w ocenie Sądu zostały nieznacznie przeszacowane.

Sąd uwzględnił wydatki związane z wypoczynkiem zarówno letnim, jak i zimowym małoletniej, albowiem dotychczas małoletnia korzystała ze zorganizowanych wyjazdów. Jak zostało ustalone w ramach tego postępowania, pozwany zawsze pokrywał połowę kosztów związanych z letnim obozem harcerskim małoletniej, zaś do wypoczynku zimowego dołożył się drugi raz.

Sąd Pozwany już od dawna przekazywał alimenty na rzecz córki w wyższej kwocie aniżeli 450 zł, a ponadto od września 2017 r. nie przekazuje już alimentów na rzecz pełnoletniego syna w kwocie 500 zł i nie ma na tym tle żadnego sporu. Ponadto już w odpowiedzi na pozew pozwany uznawał powództwo do kwoty 600 zł miesięcznie, a przed zamknięciem rozprawy do kwoty 650 zł oraz dodatkowo pokrywać połowę kosztów wypoczynku. Deklarował w ramach propozycji ugody 1500 zł dołożenia się do kosztów wakacji oraz kwotę 1500 zł dołożenia się do kosztów ferii za każdym razem. Wobec tego pozwany godził się w ten sposób na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletniej na poziomie 900 zł miesięcznie ($650 \text{ zł} + (1500 \text{ zł} + 1500 \text{ zł}) : 12 \text{ miesięcy}$).

W ocenie Sądu udział pozwanego w kosztach wypoczynku małoletniej zawiera się zatem w kwocie 900 zł, a zatem środki na poczet wakacji i ferii zimowych będą przez niego pokrywane zaliczkowo w mniejszej kwocie przez cały rok co miesiąc, a nie dwa razy w roku w większej kwocie. Zdaniem Sądu usprawiedliwiony jest zarówno jeden wyjazd w okresie ferii zimowych, jak i letni obóz harcerki. Z uwagi na fakt, iż pozwany nie zabiera dziecka w okresie wakacji i ferii zimowych należało przyjąć, iż wydatek z tego tytułu stanowi nie mniej niż 250 zł miesięcznie, przy rozłożeniu wydatków w skali roku. Ponadto Sąd wziął pod uwagę, iż pozwany nie ma na co dzień kontaktu z małoletnią, a jedynie dwa razy w miesiącu. Pozwany winien wykorzystywać inne metody wychowawcze, aniżeli tylko zachęty do spotkań w postaci dofinansowywania wyjazdów wypoczynkowych córki.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji.

Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W przedmiotowym okresie pozwany przez pewien okres czasu pozostawał na zwolnieniu lekarskim będąc jeszcze zatrudnionym jako (...). Na tym stanowisku uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 3200-3700 zł miesięcznie. Następnie przez długi okres czasu był osobą bezrobotną. Od (...) roku prowadzi działalność gospodarczą świadcząc (...) na terenie (...) przez 2-3 tygodnie w skali miesiąca. Trudno jest w niniejszej sprawie ocenić dochody pozwanego, albowiem nie zostały przedłożone na tą okoliczność żadne miarodajne dokumenty, z których możliwa byłaby chociażby ich ocena, tym bardziej, iż działalność prowadzona jest dopiero od kilku miesięcy. Nie mniej jednak Sąd ocenił nie tyle faktycznie uzyskiwane dochody zobowiązanego do alimentacji, co jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Nie ma przeszkód, aby pozwany pracował, pomimo że ma problemy z kręgosłupem i nie może dźwigać, albowiem to nie wyklucza go z rynku pracy. Zresztą pozwany pracuje i to świadcząc (...), a zatem wykonuje prace fizyczne, przy których nie ma możliwości, aby nie dźwigał. Podejmując się tego typu pracy musiał liczyć się z tym, iż jego stan zdrowia jest na tyle dobry, że pozwala na wykonywanie tego typu usług. Można podejrzewać, iż jeżeli pozwany będzie miał zlecenia na pracę, to będzie ją świadczył przez cały miesiąc, a nie przez część miesiąca jak obecnie. Pozwany musi

liczyć się z koniecznością ponoszenia kosztów utrzymania małoletniej i wziąć to pod uwagę przy podejmowaniu działań związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, celem uzyskania odpowiednich środków na pokrycie wydatków związanych z usprawiedliwionymi potrzebami córki. W ramach wiedzy ogólnej i doświadczenia życiowego, Sąd przyjął, że wysokość wynagrodzenia przy (...) oscyluje w granicach kwoty 1300 euro, zakładając, iż praca jest wykonywana na umowę o pracę przez cały miesiąc. Po odliczeniu kosztów własnego utrzymania pozwanego w (...), podatku winno więc pozostać pozwanemu 2000-3000 złotych miesięcznie, tyle ile deklarował. Z kwoty tego rzędu jest w stanie pokryć alimenty w kwocie 900 zł miesięcznie. Podkreślić należy, iż nie uiszcza on już alimentów na rzecz syna, do których był wcześniej zobowiązany, z uwagi na podjęcie pracy przez dorosłego już syna.

Pozwany posiada znaczne zadłużenie z tytułu niepłaconych składek w ZUS, jak również inne zadłużenia, jednakże nie mogło to wpływać na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, albowiem część zadłużenia istniała jeszcze przed orzeczeniem rozwodu, zaś pozwany zaciągając zobowiązania po tej dacie był zobowiązany wziąć pod uwagę swój obowiązek alimentacyjny wobec córki, który wyprzedza pozostałe zobowiązania.

W przedmiotowym okresie wzrosły zarobki matki małoletniej powódki o około 700-800 zł miesięcznie. W ocenie Sądu jej możliwości zarobkowe są na wyższym poziomie niż wykazywane, mając także przy tym na uwadze fakt, iż wykonuje ona także prace dodatkowe w (...), jak również fakt, iż małoletnia nie wymaga już stałej opieki, a syn, którego miała uprzednio na utrzymaniu jest już osobą pełnoletnią i pracuje, a zatem winien dokładać się przynajmniej do kosztów mieszkaniowych. Matka małoletniej pokrywa ratę kredytu w kwocie 2042 zł miesięcznie oraz spłaca inne zadłużenia, jednakże powstały one jeszcze w trakcie trwania małżeństwa. Dochody matki małoletniej, jak i jej możliwości zarobkowe i majątkowe są na znacznie wyższym poziomie niż pozwanego, co jednak nie oznacza, że ma sama pokrywać zwiększone koszty utrzymania małoletniej, albowiem oboje rodzice powinni ponosić koszty utrzymania dziecka w ramach swoich możliwości.

Wszystko powyższe skutkowało oceną, iż pozwany winien łożyć tytułem alimentów kwotę wyższą niż dotychczas, ale jednocześnie kwotę niższą niż kwota żądana przez stronę powodową. Jako taką Sąd przyjął kwotę 900 zł miesięcznie. Kwota ta mieści się w możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanego, uwzględniając również możliwości majątkowe i zarobkowe matki małoletniej powódki, pozwala na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 138 kro, orzeczono jak w punkcie I sentencji, oddalając powództwo o podwyższenie alimentów w pozostałym zakresie (pkt II).

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sąd na podstawie art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, wobec częściowego uznania powództwa.